

סגולת הדלקת הנרות של חנוכה

בחנוכה אחרי הדלקת הנרות, ואכילת הסופגניות והלביבות ואחרי שירי החנוכה - יש עניין לשבת מול הנרות בחצי שעה של חיוב ההדלקה, וזמן זה הוא מסוגל - לעשות חשבון הנפש, ולאו דווקא לקריאת תהלים, תהלים זה לא העניין ולא הזמן...!

שם החודש של החנוכה הוא כסלו - 'כס' זה לשון כיסוי, בחי' האור הגנוז המכוסה מאיתנו וגנוז לצדיקים לעתיד לבוא. ואור זה מסוגל להתגלות בזמן הדלקת הנרות, והרמז הוא באותיות כסלו - כי 'לו' גימטריה 36, שהם מספר הנרות שמדליקים בימי החנוכה.

וע"כ מזמור יושב בסתר עליון (תהלים פרק צא) מסוגל ביותר לאומרו בעת הדלקת נרות חנוכה. ידוע שהבעש"ט היה אומר אותו שבע פעמים.

וכן כתוב בקדמונים, בספר התשב"ץ, שהחשמונאים היו אומרים את המזמור הזה 7 פעמים לפני שיצאו למחלמה עם אויבנו ולכן ניצחו. האריז"ל אומר שמזמור זה מסוגל להתגלות האור הגנוז של שבעת ימי בראשית המתגלה כנ"ל.

אמר המעתיק ועיין במסכת שבועות דף טו: שאומרים מזמור זה בשיר של תודה על המזבח, וכמו שידוע שחנוכה היא זמן להודות... וכן המזמור הזה בימי אלו מסוגל לכל לנצח את כל המלחמות של כל אחד מאיתנו עם היצר הרע שבו... ולכל הישועות הניסים והנפלאות כמו שהיו בימי אבותינו בימים ההם בזמן הזה !!

תהלים פרק צא

{א} יֵשֶׁב בְּסֵתֶר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שָׁדַי יִתְלוֹן: {ב} אִמֵּר לַיהוָה מַחְסֵי וּמְצוֹדָתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי בּוֹ: {ג} כִּי הוּא יִצְלָךְ מִפַּח יְקוֹשׁ מִדְּבַר הוֹת: {ד} בְּאֲבָרְתוֹ יִסָּךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה צְנָה וְסִחְרָה אָמְתוֹ: {ה} לֹא תִירָא מִפַּחַד לִילָה מִחַץ יְעוֹף יוֹמָם: {ו} מִדְּבַר בְּאֶפֶל יְהִלָּךְ מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים: {ז} יִפֹּל מִצָּדָךְ אֶלְפֵי וְרִבְבָה מִימִינָךְ אֵלַיךְ לֹא יִגָּשׁ: {ח} רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵי וְשִׁלַּמְתָּ רָשָׁעִים תִּרְאֶה: {ט} כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסֵי עֲלִיּוֹן שִׁמְתָּ מְעוֹנָךְ: {י} לֹא תֵאָנֶה אֵלַיךְ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֶהְלָךְ: {יא} כִּי מִלְאָכָיו יִצְנֶה לָךְ לְשִׁמְרָךְ כָּכֵל דְרָכֶיךָ: {יב} עַל כַּפַּיִם יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן תִּגַּף בְּאָבֶן רִגְלֶךָ: {יג} עַל שַׁחַל וְפִתָּן תִּדְרֹךְ תִּרְמַס כְּפִיר וְתִנְיֹן: {יד} כִּי בִי חֶשֶׁק וְאֶפְלֹטָהוּ אֲשַׁבְּהוּ כִּי יֵדַע שְׁמִי: {טו} יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עֲמוּ אֲנִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ: {טז} אֲרָךְ יָמִים אֲשַׁבְּעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

הוספנו פירוש פשוט למילים הקשות וביאורי כללי על עניין המזמור

{א} יֵשֶׁב בְּסֵתֶר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שָׁדַי יִתְלוֹן:

יושב בסתר עליון. דע כי היושב וחוסה ומתבודד בעבודת ה' ובעיון סתרי התורה בקביעות, דהיינו שנפשו דבוקה בשורשה העליון בכנפי השכינה... אתה האיש אשר בצל שדי יתלונן, דע כי ה' ישגיח ויגן וישמור עליך בהשגחה פרטית, כמש"כ (שה"ש ב) בצלו חמדתי וישבתי. שד"י. לשון חוזק. יתלונן. עניין התמדה, כמ"ש צדק יליון בה (ישעיה א).

{ב} אִמֵּר לַיהוָה מַחְסֵי וּמְצוֹדָתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי בּוֹ:

אומר לה' מחסי. ה' אתה הוא מחסי ומצודתי פי' השומר עלי, כוחי והצלחתי. והכל ילמדו ממני, שאתה עיקר הכוח והבטחון לבטוח בו ולהאמין בו, ולמה אני אומר כן...

{ג} כִּי הוּא יִצְלָךְ מִפַּח יְקוֹשׁ מִדְּבַר הוֹת:

כי הוא יצילך. כי ה' לבד הוא אשר יצילך מפח - מרשת הלוכדת, יקוש - לשון מוקש. ומדבר - המשבר, הוות - ענין שיברון. באור הענין כי הוא יצילך מכל רעות המתרגשות בעולם, בין מרעות בעלי הבחירה שעל זה נאמר מפח יקוש, בין מרעות הבאות ע"י הטבע בחי' מדבר הוות.

{ד} בְּאֲבָרְתוֹ יִסָּךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה צְנָה וְסִחְרָה אָמְתוֹ:

באברתו יסך. בכנפיו יסוך ויגן עליך: תחסה. תתכסה: צנה וסחרה. הוא צנה המקפת את האדם קרוב לארבע רוחותיו: סחרה לשון סחור סחור, דבר הסובב מכל צד:

{ה} לֹא תִירָא מִפַּחַד לִילָה מִחַץ יְעוֹף יוֹמָם:

לא תירא. אם תבטח בו: מחץ יעוף יומם. ממידת הדין המעופפת ומגיעה ופוגעת כחץ.

{ו} מִדְּבַר בְּאֶפֶל יְהִלָּךְ מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים:

מדבר, ומקטב. שמות שדים הם, זה מזיק בלילה וזה מזיק בצהרים: ישוד. ישודד: מדבר. מן המזיק 'דבר' ההולך באופל: מקטב. מן המזיק 'קטב' השודד נפשות בעת צהרים: ישוד. מלשון שדידה וגזלה:

{ז} יִפְּלֵ מִצְדָּךְ אֶלְךָ וּרְבִבָה מִיְמִינְךָ אֵלַיךָ לֹא יִגָּשׁ:

יפול מצדך אלף. אף אם בעת הדבֵר יחנו אלף שדים ויפלו אנשים רבים מצדך ומימינך - מ"מ אליך לא יגש הדבר או החץ ולא יזיק לך לרעה:

{ח} רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה:

רק מה שתביט בעיניך ותראה את הנופלים סביב לך ותעיין בזה, ואז תראה כי הוא שילומת רשעים, שה' משלם להם את ענשם בהשגחה, וע"כ לא יגע רע בצדיקים המושגחים לטובה:

{ט} כִּי אֶתָּה יְהוָה מַחְסֵי עֲלִיוֹן שִׁמְתָּ מְעוֹנְךָ:

כי אתה. אמרת: ה' מחסי, עליון שמת מעון מבטחך. את הקב"ה שמת מעון מעון ומדור:

{י} לֹא תֵאָנֶה אֵלַיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֵהָלְךָ:

לא תאונה. לא תקרה, לא תזדמן לך רעה, רוצה לומר שאם ירצה איש להפגיע בך איזה רעה, הרעה עצמה לא תרצה להיות מאונה אליך, וכן ברעות טבעיות נגע לא יקרב (אליך) באהלך, הגם שהנגע תהיה באהלך לא תקרב אליך, כאילו הרעה והנגע עצמם לא ירצו לפגוע בך ולהרע לך:

{יא} כִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרָךְ בְּכָל דְרָכֶיךָ:

לך. עליך: כי, יאמר הגם שמלאכיו אשר יצוה ה' לך ויזהירם לשמרך בכל דרכיך הם על כפים ישאונך ולא יניחו אותך לעבור על הארץ ברגליך, כי ייראו פן תגוף באבן רגלך אף נגיפה קלה, והם מזהירים על שמירתך ולכן ישאו אותך על כפים בל תקרב אל דבר מזיק כלל:

{יב} עַל כַּפֵּים יִשְׂאוּנֶךָ פֶּן תִּגָּף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ:

פן תגוף. פן תכשל: על כפים. המלאכים ההם ישאו אותך על כף ידם ולא יעזבוך ללכת בארץ רגלי כי פן תכה רגליך באבן המוטל בארץ. והוא משל על גודל השמירה וההשגחה:

{יג} עַל שַׁחַל וְפִתֵּן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס כְּפִיר וְתַנִּין:

שחל. שם משמות האריה: ופתן. מין נחש: כפיר. ארי בחור: ותנין. מין נחש: תדרוך. תרמוס עליהם ברגליך ולא יזיקו אותך: פירוש ה' יאמר, לא אעזוב את שמירתו אל מלאכים, שהם ישמרוהו בדרך הטבע שיתרחק מן המזיק ושינצל בדרך הקרוב אל הטבע, כי רק בעצמו אשמרהו בענין נעלה מדרך הטבע, ואין אומר שלא תנשא עוד על כפים להתרחק מן המזיק, רק תלך על הארץ גם על סכנה היותר גדולה, ובכל זה לא יגע בך רע ע"פ הנס והפלא, ואני אומר שעל שחל ופתן תדרוך ולא יזיק אותך, וגם תרמוס כפיר ותנין תרמסם ותכלם בדרכך עליהם, כי אין שמירתך ע"י מלאכים ושלוחים בענין קרוב אל הטבע רק ע"י ה' בעצמו, כי אחר שבי חשק אפלטוהו בעצמי מן הצרה, הגם שיהיה במקום סכנה, וע"י שידע שמי שהיא מדרגה יותר גדולה מן החשק, שזה כבר השיג את חשקו וידע שמי, אשגבהו שעוד יתגבר על המזיקין: (מלבי"ם באור הענין)

{יד} כִּי בִי חֲשַׁק וְאֶפְלָטָהּ אֲשַׁגְּבֶהּ: כִּי יִדַע שְׁמִי:

כי בי חשק. כה יאמר ה' הואיל וחשק בי - לכן אצילהו מן כל מיני צרות וייסורין. כי ידע שמי. הואיל והוא יודע ומכיר שמי להיות חרד מפני. אשגבהו. ענין התחזקות.

{טו} יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהּ עִמּוֹ אֲנִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהּ וְאֶכַּבְּדֶהּ:

יקראני. לכן כאשר יקרא אלי אענה אותו: עמו אנכי בצרה. בעת בוא צרה בעולם אהיה עמו להצילו ממנו: אחלצהו. אוציא אותו מן הצרה ועוד ארבה כבודו: יקראני, שיעורו יקראנו בצרה ואענהו "עמו אנכי" מבאר למה לא ישארו על כפים בל יקרבו במקום סכנה, ולמה יניחוהו במקום שחל ופתן ומזיקין, שזה יהיה שעי"ז יקראני בצרה, ויתפלל לפני, זאת שנית שאענהו שעמו אנכי, וישיג שאני עמו לשמרו, משא"כ אם לא יהיה במקום סכנה כלל, לא יקרא אלי, וגם לא ישיג בחוש שה' עמו כי יתלה הכל בטבע, ואחלצהו ואכבדהו שעי"ז ישיג כבוד, אחר שיראו כולם שאני עושה לו נסים, וגם ר"ל שיענהו בצרה שהיא עמו, ושהצרה היא לטובתו, ואינה מחמת הסתרת פנים רק בהשגחה, ושאחלצהו ועוד יהיה לו כבוד, ועי"ז.

{טז} אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהּ וְאֶרְאֶהּ בִּישׁוּעָתִי:

אורך ימים אשביעהו. כמו שהיה באיוב שעי"י יסוריו האריך ימים, וגם אראהו בישועתי שעי"כ יראה בעיניו, ובימיו תשועת ה' ישועה השגחית.

הוצ"ל ע"י עמותת "ברסלב מאיר" מוקד התפילות והישועות של חסידי ברסלב, מסירת שמות חנינם לברכה

ותפילה למען אהבת ישראל וזיכוי הרבים - בקברות צדיקים וישיבת ברסלב - <http://www.breslevmeir.com/PRAY>